

РЕШЕНИЕ

№ 2430

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12234** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на директора на Главна Дирекция „Национална полиция“- МВР срещу Решение № 5070 от 08.11.2023 г., постановено по нахд. № 10903/2023 на Софийски районен съд (СРС), НО, 93 с-в. С решението е отменено Наказателно постановление (НП) № 64/26.06.2023 г., издадено от директора на Главна Дирекция „Национална полиция“- МВР, с което на „Аладин Фуудс“ ООД, ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 46, ал. 2 във вр. с чл. 46, ал. 1 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) на основание чл. 73 от ЗЧОД административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Счита, че както в АУАН, така и в НП датата и мястото на нарушението са описани в степен достатъчна да разбере наказаното лице конкретно вмененото му нарушение. Твърди, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не е допуснато нарушение, което да има характер на съществено и да съставлява непреодолимо по ред на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН нарушение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Касаторът- директора на Главна Дирекция „Национална полиция“- МВР, в о.с.з., редовно призован, не се явява и не се представлява. Представя писмени бележки до съда.

Ответникът- „Аладин Фуудс“ ООД, в о.с.з., редовно призован, не се явява и не се представлява. В отговор на касационна жалба навежда аргументи за законосъобразност на оспореното решение и моли съда да го остави в сила. Претендира разноски.

Представителят на СГП дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключението на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

За да постанови обжалвания съдебен акт, първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка: на 28.02.2023 г. полицейски инспектор в сектор „Лицензиране и контрол на частната охранителна дейност“ при ГД „НП“ - А. А. извършил проверка по документи на дружеството „Аладин Фуудс“ ООД, ЕИК[ЕИК], което извършвало частна охранителна дейност по силата на Лиценз № 1244/24.01.2008 г. и Лиценз № 3/02-209/25.02.2019 г. При проверката било установено, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 46, ал. 2 във вр. с чл. 46, ал.1 от Закона за частната охранителна дейност, като до 09.11.2022 г. включително не е подало декларация, че е настъпила промяна в обстоятелствата по чл. 41, ал. 2 от ЗЧОД пред директора на ГД „НП“. При така установеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на които било издадено оспореното НП № 64/26.06.2023 г. на директора на Главна Дирекция „Национална полиция“- МВР, с което на „Аладин Фуудс“ ООД, ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 46, ал. 2 във вр. с чл. 46, ал.1 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) на основание чл. 73 от ЗЧОД е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв.

Настоящата касационна инстанция възприема съобразно чл. 220 от АПК правилно установените от първостепенния съд факти.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване. Правилно и обосновано районният съд е възприел като взаимно безпротиворечива и кореспондираща помежду си доказателствената съвкупност по делото.

ЗОАРАКСД е законът, който регламентира лицензионните и регистрационни режими за извършване на стопанска дейност в страната. Извършването на частна охранителна

дейност е стопанска дейност, включена в т. 13 от списъка на стопанските дейности, за които може да се установява лицензионен режим - приложение към чл. 9, ал. 1, т. 2 от същия закон. Съгласно чл. 10., ал. 2 от ЗОАРАКСД, правата по лицензията не подлежат на прехвърляне и преотстъпване. ЗЧОД е специалния закон, който регламентира подробно дейността по извършване на частна охранителна дейност. По силата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧОД лицензът за извършване на частна охранителна дейност се издава без срок, като правата по лиценза не подлежат на прехвърляне или преотстъпване (ал. 4). Основанията за промени в издадена лицензия са изчерпателно посочени в чл. 46, ал. 1 ЗЧОД, едно от които е промяна на регистрацията на едноличния търговец или юридическото лице /т. 2/.

В случая, вмененото с наказателното постановление нарушение е именно такова на нормата на чл. 46, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗЧОД. Същевременно обаче административно-наказващият орган не е посочил каква точно промяна в регистрацията на дружеството е извършена, нито кога е извършена и съответно кога е следвало същата да бъде декларирана пред съответния компетентен орган. Посочената правна норма е обща и е следвало в НП твърдяното нарушение да бъде конкретизирано с оглед възможността на нарушителя да разбере извършването на какво точно нарушение му е било вменено, за да може да организира защитата си. Освен това подобна конкретизация на нарушението е нужна с оглед осъществявания от съда контрол по отношение верността на констатациите в НП, както и контрол по отношение на обстоятелствата дали извършеното деяние действително представлява нарушение.

На следващо място, както правилно е установил първоинстанционният съд, нито в АУАН, нито в НП е посочена дата на извършване на нарушението, с което е нарушено императивното изискване на чл. 42, т. 3 от ЗАНН, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Действително актосъставителят сочи за дата на нарушението 09.11.2022 г., но това се случва едва в проведеното съдебно заседание пред първоинстанционния съд при изслушването му в качеството му на свидетел. Конкретизирането на толкова съществени от гледна точка установяване на нарушението данни едва в съдебно заседание не би могло по никакъв начин да санира допуснатия пропуск при издаване на процесното НП. Посоченият реквизит е задължителен елемент от състава на вмененото нарушение и пропускането му води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, което всякога се явява съществено нарушение на процесуалните права. Предвид факта, че АНО е посочил само период на бездействие от страна на наказаното дружество, но не е конкретизирал точна дата, от административния акт не става ясно коя конкретно дата е приета за релевантна по отношение извършване на нарушението. Наказващият орган е следвало да посочи, че като не е подало в определения 14-дневен срок декларация за настъпилата промяна в регистрацията на юридическото лице, дружеството на 09.11.2022 г. е осъществило състава на нарушение по чл. 41, ал. 2, т. 1 от ЗЧОД. Подобни твърдения липсват в наказателното постановление, с оглед на което описаната от административния орган фактическа обстановка се явява непълна.

Предвид изложените съображения, съставът на съда, като касационна инстанция намира, че решението на визивния съд не страда от твърдените в жалбата пороци, не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, както и не констатираха такива при извършената служебна проверка съгл. чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Не са налице и наведените касационни основания,

представляващи основания за неговата отмяна, поради което като законосъобразно и обосновано решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на правния спор, разноски се дължат в полза на ответника, като същите са в размер на 400 лева, представляващи адвокатско възнаграждение- претендирани своевременно и надлежно доказани от процесуалния представител на ответника.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5070 от 08.11.2023 г., постановено по нахд. № 10903/2023 на Софийски районен съд (СРС), НО, 93 с-в., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 64/26.06.2023 г., издадено от директора на Главна Дирекция „Национална полиция“- МВР. Решението е окончателно.

ОСЪЖДА директора на Главна Дирекция „Национална полиция“- МВР да заплати на „Аладин Фуудс“ ООД сумата от 400 лева, представляваща разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.